

ТЕРИТОРИЈАЛНА АУТОНОМИЈА

У предходној лекцији смо научили да је *децентрализација* појава којом се означава постојање релативно самосталних периферних органа који своје надлежности обављају на одређеној територији, ужој од државне и које(мисли се на органе власти) може изабрати становништво те територије.

Дакле територијалне заједнице могу да имају извешан сепен аутономије у односу на државну власт. Рец је о *територијалној аутономији* која се може различито означавати- *територијална покрајина, регија, територија* итд. У уставном прву под територијалном аутономијом се подразумева право територијалних јединица да у оквиру уставног и законског поретка државе, посредством својих оргсна, доносе сопствене законе.

Аутономне јединице се образују када историјске, културне, националне или било које друге специфичности изискују потребу одређеног степена политичке аутономије. За разлику од федерација и федералних јединица, постојање аутономних јединица се превића уставом и степен њихове самосталности у односу на државну власт је много мањи. Аутономне јединице могу да се образују само на једном делу државне територије. Уколико постоје на цитавој територији државе, утолико се образује регионална држава.

По Уставу из 2006. године Република Србија је унитарна држава са децентрализованом влашћу. То значи да грађани имају право на покрајинску локалну самоуправу. Република Србија има Аутономну Покрајину Војводину и Аутономну Покрајину Косово и Метохију. Устав предвиђа и да се поред ових покрајина могу оснивати нове покрајине, или већ основане укидати или спајати ако грађани на референдуму тако одлуче.

Ваш задатак је да прочитате и научите ову лекцију.